

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 568/2025
02.10.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јасмина Стаменковић, председника већа, Татјане Ђурица и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца „ТИМ СОМПАНИ“ ДОО Београд- у стечају, чији је пуномоћник Дејан В. Крањчевић, адвокат у ..., против туженог ИПМ „ЗМАЈ“ АД Београд, Земун, чији је пуномоћник Милорад Павловић, адвокат у ..., ради накнаде штете – измакле користи, вредност предмета спора 36.096.732,00 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 4 Пж 1455/23 од 05.04.2023. године, у седници већа одржаној дана 02.10.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда 4 Пж 1455/23 од 05.04.2023. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви парничних странака за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду 34 П 2070/17 од 13.12.2022. године у ставу I изреке, одбијен је приговор литиспенденције истакнут од стране туженог. Ставом II изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе туженог да тужиоцу исплати износ од 36.096.732,00 динара, са законском затезном каматом почев од 21.04.2017. године до коначне исплате. Ставом III изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 1.120.500,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда 4 Пж 1455/23 од 05.04.2023. године, у ставу I изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу II и III изреке, а одбијен је и као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену и дозвољену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију тужиоца и у целости оспорио наводе ревидента и захтевао накнаду трошкова ревизијског поступка.

Испитујући побијану пресуду по одредбама члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23 – др. закон), Врховни суд је одлучио да ревизија тужиоца није основана.

У доношењу побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју суд у ревизијском поступку пази по службеној дужности. Неосновани су наводи ревидента којим указује на повреде одредбе члана 374. став 1. Закона о парничном поступку од стране другостепеног суда, а у вези са одредбом члана 8, 386, 394 и 396. Закона о парничном поступку. Другостепени суд је испитао побијану пресуду у границама законских овлашћења, ценио је све битне жалбене наводе и дао разлоге кроз образложење. Следи да је одлука донета без битних повреда од стране другостепеног суда. Тужилац указивањем на наведене повреде заправо указује да првостепени, а затим и другостепени суд нису правилно ценили доказе у овој парници, те да је чињенично стање погрешно утврђено, што нису дозвољени ревизијски разлози у смислу одредбе члана 407. став 2. Закона о парничном поступку.

Предмет тужбеног захтева је исплата измакле користи у износу од 36.096.732,00 динара са законском затезном каматом почев од дана 21.04.2017. године до коначне исплате. Тужба је заснована на наводима да је радњама туженог (непредаја гума по извршној исправи-пресуди Привредног суда у Београду 3 П-2132/98-95 од дана 09.03.2000. године односно неблаговременом исплатом новчане противвредности истих), тужилац спречен да оствари корист од продаје гума односно даљег пласирања у откуп и продају гума.

Према чињеничном стању утврђеном од стране првостепеног суда, пресудом Привредног суда у Београду 3 П – 2132/98-95 од 09.03.2000. године, обавезан је овде тужени да тужиоцу преда спољне Тубеллес аутомобилске гуме (21 ком. димензије од 155Р-13, 2 ком. димензија од 155/70Р-13, 37 ком. димензије од 175/70-Р-13, 1 ком. димензије од 175/7041-14, 29 ком. димензије од 185/65-П-14 и 4 ком. димензија од 185/65-П-15) и сет камионских гума-спољна гума, унутрашња гума и подметач за гуму (21 сет димензија 10,0041-20-943, 15 сетова димензије 11,00-П-20943 и 148 сетова димензије 11,00 – П – 20 – 956, све произвођача „Марсхал“ Бренд Тирес, Тубес & Флапс, Кореја). У поступку приватизације који је покренут над туженим, тужилац је пријавио потраживање у укупном износу од 13.147.109,00 динара. Агенција за приватизацију дана 03.05.2007. године донела је Обрачун средстава за исплату, којим је тужиоцу утврдила потраживање у износу од 14.326.391,00 динара, при чему је тужиоцу дана 06.03.2007. године исплаћен део потраживања у износу од 1.013.905,31 динара, док се преостали део потраживања отписује у пословним књигама повериоца у износу од 13.369.162,31 динара. Решењем Привредног суда у Београду 4-И 1877/2000 од 28.09.2015. године, одређено је извршење на основу извршне исправе пресуде Привредног суда у Београду 3П 2132/98-95 од 09.03.2000. године у ком се тужени обавезује да исплати тужиоцу новчани износ од 15.952.679,00 динара са законском затезном каматом почев од 03.02.2015. године до исплате. Није било спорно да је тужени као противвредност предате робе, уместо предате робе исплатио тужиоцу

новчани износ од 13.193.804,58 динара и то дана 29.12.2015. године док је дана 12.01.2016. године исплатио новчани износ од 2.732.874,42 динара, односно укупно износ од 15.296.679,00 динара. Тужилац нема регистровану пословну делатност промета аутомобилских и камионских гума. Тужилац током поступка није пружио доказе да је имао уговорене послове у вези са продајом аутомобилских и камионских гума са другим правним лицима.

Код овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су сагласни у закључку да је захтев неоснован јер тужилац није доказао да је остварење добити у конкретном случају било извесно.

Врховно суд налази да су нижестепени судови правилно применили материјално право у одлучивању о тужбеном захтеву.

Према одредби члана 189. став 3. Закона о облигационим односима, при оцени висине измакле користи узима се у обзир добитак који се могао основано очекивати према редовном току ствари или према посебним околностима, а чије остварење је спречено штетниковом радњом или пропуштањем.

Код одмеравања материјалне штете у виду измакле користи узима се у обзир само конкретни добитак који се могао основано очекивати према редовном току ствари или према посебним околностима, а чије остварење је спречено штетниковом радњом или пропуштањем. Стога добитак очекиван по субјективној процени да ће наступити није од значаја већ само онај добитак који се према објективним околностима и разумној вероватноћи могао основано очекивати. Редован ток ствари у конкретном случају би подразумевао да је то она штета коју тужилац трпи радњом туженог (непредаја аутомобилских и камионских гума по пресуди Привредног суда у Београду 3 П-2132/98-95 од дана 09.03.2000. године), због чега тужилац не може да испуни обавезе према другим правним лицима у вези са закљученим уговорима о продаји спорне робе, након чије продаје би тужилац остварио корист коју редовно остварује у својој делатности. Тужилац у овој парници није доставио доказе да је имао закључене уговоре о продаји гума са другим правним лицима. Изостанком доказивања објективних околности (уговор о продаји са другим правним лицима), тужилац није доказао да би по редовном току ствари извесно очекивао корист, нити се без уговора са другим правним лицем, може одредити висина евентуално измакле користи. Уговор бр. Но. 01/92 од дана 29.09.1992. године, између Brodoimpeks Tim doo export-import, правног претходника тужиоца и привредног друштва „Kumho“, судови нису прихватили као доказ, јер исти није потписан и потврђен од стране уговорних страна, па није правно релевантан доказ. На тужиоцу је био терет доказивања да је постојала реална могућност остваривања добити и њена висина. Измакла корист не сме бити апстрактна, већ се мора израчунати њен износ. Управо, недостављањем доказа у виду закључених уговора о продаји гума са другим правним лицима, тужилац није доказао да је радњама туженог спречено повећање имовине тужиоца нити висину очекиваног повећања. У том смислу неосновано се тужилац позива на спроведена вештачења у овој парници, јер се за компаратив не може узети у обзир добит коју би остварила компанија Тигар ад Пирот. Компанија Тигар ад Пирот као претежни део пословања има производњу гума, позната је на тржишту док тужилац није доказао да се бави делатношћу продаје гума нити је доставио доказ у виду закљученог уговора о продаји

робе са другим правним лицима као једини меродаван параметар утврђења висине евентуално измакле користи.

Због тога су неосновани наводи ревидента да су судови погрешно применили материјално право из одредбе члана 16, 154, 155 и 189. став 3. Закона о облигационим односима.

Наводи ревидента којим указује на погрешну примену одредбе члана 4. Закона о привредним друштвима, неосновани су. Према наведеној одредби друштво има претежну делатност, која се региструје у складу са законом о регистрацији, а може обављати и све друге делатности које нису законом забрањене независно од тога да ли су одређене оснивачким актом, односно статутом. Није спорно да друштво поред претежне делатности може да обавља и друге делатности, што нижестепени судови током поступка нису доводили у питање. Напротив, претежна делатност која се региструје у складу са законом омогућава лакше доказивање, у смислу да се регистрацијом друштво квалификује као друштво које се бави одређеном делатношћу као претежном. У конкретном случају нити је продаја гума претежна делатност тужиоца нити је тужилац доказао да је продаја гума делатност којом се иначе бави поред своје претежне делатности.

Стога, како не постоје разлози због којих је ревизија изјављена, као ни разлози о којима ревизијски суд води рачуна по службеној дужности, Врховни суд је применом одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку, одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд одлуку као у ставу другом изреке донео је применом одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку, а у вези са одредбом члана 154. став 1. ЗПП-а, јер трошкови на име састава одговора на ревизију нису трошкови који су били потребни за вођење парнице док тужилац нема право на трошкове јер није успео у поступку са ревизијом.

**Председник већа – судија
Јасмина Стаменковић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић